

**ШАРЛ ПЕРО, ЕРДМАН ПЕНЪР,
ДЖО РИНАЛДИ, УИНСТЪН
ХИБЛЪР, БИЛ ПИЙТ, ТЕД СИЪРЗ,
РАЛФ РАЙТ, МИЛТ БАНТА
СПЯЩАТА КРАСАВИЦА**

Превод от английски: Лили Илиева, 2002

chitanka.info

Живял някога добрият цар Стефан със своята мила царица. Те много искали да си имат детенце.

Чакали дълги години и най-накрая им се родило момиченце. Нарекли го Аврора, което означавало зора, защото то озарило живота им с щастие, както слънцето огрява деня.

Царят и царицата устроили голяма празнична гощавка и поканили гости от близо и далече. Сред дошлите да поднесат поздравленията си били цар Хюбърт, владетел на съседното царство, и синът му — младият принц Филип. Двамата царе желаели да обединят своите царства и веднага обявили, че един ден принц Филип и принцеса Аврора ще се венчаят.

Засвирили фанфари и изведнъж в дворцовата зала се понесли три блестящи кълба. От тях се появили добрите орисници Флора, Фауна и Лъчезария, които дошли да поднесат своите специални дарове на малката принцеса.

Най-напред до люлката се приближила Флора:

— Малка принцесо — промълвила нежно тя, — дарявам те с красотата, с коси, златни като слънчевите лъчи, и устни, по-алени от роза.

Дошъл ред на Фауна.

— Аз ще те даря с радостта от музиката — казала тя. — Ще имаш най-прекрасния глас на света.

После махнала над люлката с вълшебната си пръчица и в миг се появили пъстропери птички.

Но преди третата орисница Лъчезария да поднесе своя дар на новороденото момиченце, силен порив на вятъра разтворил широко вратите. Проблеснала светкавица, проехтял гръм и всичко потънало в непрогледен мрак. Изведнъж наред залата лумнал пламък, от който изникнала зловеща фигура на жена.

Това била лошата орисница Злодеида. Тя била страшно разгневена, защото никой не я бил поканил на празника. И за да си отмъсти, произнесла заклинание над малката принцеса.

— На шестнадесетия си рожден ден, още преди залез слънце — предрекла Злодеида, — принцесата ще убоде пръста си на вретеното на чекрък... и ще умре!

Вълшебната сила на Лъчезария не била достатъчна, за да отмени проклятието на Злодеида, но можела поне да го смекчи. Тя пристъпила

към бебето в люлката и казала:

— Няма да умреш, а само ще заспиш дълбоко. От съня ще се пробудиш, когато целувката на момък, истински влюбен в теб, ще развали магията.

В същия миг пред очите на всички се появило видението на спящата принцеса.

Въпреки предсказанието на Лъчезария цар Стефан не преставал да се безпокои за живота на дъщеря си. За да предотврати сбъдването на злата прокоба, той заповядал да изгорят всички чекръци в царството.

Но Флора измислила по-добър начин да предпазят принцесата.

— Ще се престорим на селянки — казала тя на другите орисници — и ще отгледаме Аврора в гората. Когато на шестандесетия и рожден ден проклятието, което тегне над нея, отмине, ще я върнем в двореца.

Царят и царицата, който готови да сторят всичко, за да спасят дъщеря си, се съгласили. И така, късно една вечер орисниците отвели Аврора.

Летата се нижели едно след друго. Злодеида осъзнала, че вече близо шестнадесет години нейните слуги обхождат царството, опитвайки се напразно да открият принцесата.

— О, миличък — казала злата магьосница на своя гарван — ти си последната ми надежда. Обикаляй надлъж и шир, търси шестнадесет — годишна девойка с коси като слънчев лъч и устни като роза. Върви и не ме разочаровай!

А през изминалите години принцеса Аврора пораснала и станала прекрасна девойка под грижите на добрите орисници. Те обичали момичето като свое дете и нежно го наричали Горска роза.

В деня на нейния шестнадесети рожден ден орисниците я изпратили да се поразходи. Девойката бродела из гората и пеела на своите приятели — горските животни — прекрасна мелодия за любовта, която се надявала да срещне някога.

Песента на Горската роза се носела надалеч в гората. Точно тогава минал млад принц. Той чул нежния глас на девойката и пришпорил своя кон Самсон.

Самсон се понесъл в галоп. Но когато скочил над един пън, господарят му загубил равновесие и паднал в близкия поток.

— Няма да има вече лакомства за теб! — извикал сърдито принцът. После излязъл от водата и оставил пелерината, шапката и ботушите си да съхнат на тревата.

В това време няколко животинки, приятели на Горската роза, се приближили дебнешком, грабнали ги и се пременили като принца, за когото девойката мечтаела.

Горската роза продължавала да пее, унесена в бляновете си. Тя си представяла, че танцува с този, за когото един ден щяла да се омъжи. Девойката усетила, че принцът се е приближил зад нея едва когато той започнал тихичко да припява.

А през това време в горската колиба орисниците приготвяли рождения ден на девойката. Флора трябвало да и ушие красива рокля, а Фауна — да направи торта.

За беда работата изобщо не им споряла. Роклята нямала никаква линия, а тортата се килнала на една страна и Фауна трябвало да я подпре с метлата, при което глазурата и свещичките се плъзнали надолу потекли по дръжката.

Когато решили да отгледат Горската роза, орисниците се отказали от вълшебствата. Но сега били наистина отчаяни.

Затова донесли вълшебните си пръчици от тавана и уверени, че няма кой да ги види, замахнали няколко пъти с тях. Ето че вече всичко било наред.

Не след дълго Горската роза се върнала у дома и разказала на добрите орисници за непознатия момък, когото срещнала в гората.

Орисниците решили, че вече е настъпил моментът да и разкрият истината.

След като разказали всичко на девойката те я повели по дългия път към двореца. Време било да върнат принцесата на царя и царицата. Докато вървяла, Аврора мислела само за красивия момък.

Щом пристигнали в двореца, орисниците оставили Аврора за малко сама, като мислел, че е в безопасност. Изведнъж пред девойката се появила светлина и замаяна, тя я последвала. Минала през един таен изход, изкачила се по вита стълба и стигнала до малка стая.

Тогава се разнесъл гласът на Злодеида.

— Докосни вретеното! Заповядвам ти да го докоснеш! — извикала тя.

Уплашена, принцесата се подчинила и убола пръста си на острия му връх.

В това време трите орисници се върнали в залата, където били оставили Аврора. Като не я намерили, те се втурнали към тайната стаичка. Там видели Злодеида, която тържествувала над безжизненото тяло на принцесата.

— Царят и царицата ще умрат от мъка, като научат — изхлипала Лъчезария.

— Не, няма — успокоила я Флора.

После орисниците полетели над двореца и приспали дълбоко всички.

Флора дочула как, миг преди да заспи, цар Хюбърт казал, че принц Филип настоявал да се ожени за някаква селска девойка. Тя се досетила, че младият момък, когото Аврора срещнала в гората, е самият принц Филип. В това време той пристигнал в горската колиба, където го очаквали Злодеида и нейните помощници.

Злодеида хвърлила принца в мрачната тъмница на своя замък. Там злата магьосница му разкрила, че девойката на мечтите му е не друга, а самата принцеса Аврора, която била приспала завинаги. Филип трябвало да избяга и да спаси своята любима.

В този миг се появили добрите орисници. Те освободили принца и му дали един щит и един меч, които били вълшебни.

— С Щита на истината и Меча на храбростта ще успееш да победиш злото — казали те.

Слугите на Злодеида започнали да обсипват принца със стрели, но в същия миг добрите орисници ги превръщали в цветя.

Когато момъкът наближил двореца, Злодеида издигнала на пътя му стена от тръни. Но той разсякъл бодливите клони с Меча на храбростта.

Скоро принцът стигнал до моста пред двореца. Тогава Злодеида се превърнала в страшен змей и започнала да бълва пламъци срещу него.

Внезапно избухнал огън, който изтръгнал щита от ръцете на принца и го запратил надалеч. Ала Филип се прицелил, хвърлил меча си и пробол змея право в сърцето. Чудовището отстъпило назад в агония и полетяло от ръба на скалата в пропастта.

Пътят на принц Филип бил свободен. Той се втурнал през вратите на двореца към стаята, където лежала заспала Аврора. Коленичил пред нея и нежно я целунал. Спящата красавица се събудила и се усмихнала на своя любим.

В същия миг се пробудили и всички останали в двореца. Цар Стефан и царицата прегърнали свидната си дъщеря. Най-сетне били заедно.

Малко по-късно принц Филип и принцеса Аврора слезли тържествено в дворцовата зала. Всички се отместили от възхищение, защото никога не били виждали по-красива двойка.

Вечерта, в присъствието на царя, царицата, придворните и гостите, двамата влюбени танцували до забрава.

— Много обичам историите, които завършват щастливо — въздъхнала Фауна.

Всички се съгласили, че това наистина е най-щастливият край, който могли да си спомнят.

Издание:

Поредица „Егмонт Чародейства“

Формат: 165×224. Обем: 80 стр.

ИК „Егмонт България“, 1000 София, ул. „Христо Белчев“ 21

Отпечатано в „Лито Балкан“ АД, София, 2002

Първа допечатка

ISBN 954-446-274-0

2002, Disney Enterprises, Inc.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.